

A י"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of מסכת כתובות דף ק"ה
Some of the topics we will learn about include.

The Halachos initiated by גוזרי גזירות בירושלים
גוזרי גזירות בירושלים
אדמון and חנן, the noteworthy judges of Yerushalayim that initiated penalties to compensate for damages

The four forms of payment that CANNOT be accepted by a דין, a judge.

1. שוחד מחד
A bribe from one party
2. שוחד מתרווייהו
Bribes from both parties
3. אגר דינא
A fee for judging
4. אגר בטילא
דלא מוכחא
A fee for lost time if it is NOT certain that he would have otherwise found work.

However
אגר בטילא
דלא מוכחא
A דין MAY accept compensation for lost time if it IS certain that he would have otherwise found work

B שוחד דברים
A דין that benefits from a favor is disqualified for דין.

דין דשאל שאילתא
פסול למידן דינא
A דין that frequently borrows items from his fellow townspeople, is disqualified for דין

A

גוזרי גזירות בירושלים

◆

Four forms of payment
that CANNOT be accepted by a דין

▼

**אגר
דינא**

▼

**שוחד
מתרווייהו**

▼

**שוחד
מחד**

However

▼

**אגר בטילא
דמוכחא
שרי**

▼

**אגר בטילא
דלא מוכחא**

B

שוחד דברים

◆

דין דשאל שאילתא פסול למידן דינא

◆

1 So let's review ...

Our Perek discusses the Halachos initiated by the דייני גזירות of Yerushalayim.

Zugt Di Mishnah

שני דייני גזירות היו בירושלים
אדמון

וחנן בן אבישלום

There were two judges in Yerushalayim that initiated
קנסות, penalties,

One was אדמון and the other was חנן.

The Gemara mentions the opinion of רבי נתן who disagrees
and says

שלשה דייני גזירות היו בירושלים

There were 3 גוזרי גזירות in Yerushalayim,

אדמון, חנן, ונחום

The Gemara explains

שהיו גוזרין גזירות

על גזילות

These judges were noteworthy, because they initiated
penalties to compensate for damages.

=====

1

The Gemara mentions
the opinion of רבי נתן:

שלשה דייני גזירות
היו בירושלים

אדמון
חנן
ונחום

לפני גזירין גזירות
אדמון

נתן:

שני דייני גזירות
היו בירושלים

אדמון
וחנן בן אבישלום

2 The Gemara continues:

אמר רב יהודה אמר רב אסי

גוזרי גזירות שבירושלים

היו נוטלין שכרן תשעים ותשע מנה מתרומת הלשכה

The גוזרי גזירות were supported from the תרומת הלשכה, the
Shekalim, from which they received an annual salary of 99
מנה.

As Rashi explains

לפי שלא היו עסוקין במלאכתן

Because they could maintain another job, since they were
occupied with their עבודת הקודש.

לא ספקו אע"פ שלא רצו

מוסיפין עליהן

And if the salary was NOT sufficient, they would receive
a bonus, even if they were reluctant to accept it.

=====

2

אמר רב יהודה אמר רב אסי

גוזרי גזירות שבירושלים
היו נוטלין שכרן

תשעים ותשע מנה
מתרומת הלשכה

לפי שלא היו עסוקין במלאכתן

לא ספקו אע"פ שלא רצו
מוסיפין עליהן

3 The Gemara continues to discuss the Halachos of a דין's compensation.

קרנא
 הוה שקיל איסתירא מזכאי
 ואיסתירא מחייב
 ודאין להו דינא
 There was a דין named קרנא, who would collect 1 איסתירא from each party to judge their case.

The Gemara gets into a long discussion as to why this was permitted – and elaborates on this matter as follows:

1.
 We derive from the Pasuk in פרשת שופטים
 לא תטה משפט
 You shall not subvert justice;
 שלא לזכות את החייב
 ושלא לחייב את הזכאי
 A דין may NOT acquit the guilty party, and may NOT convict the innocent party.
 Therefore, this Posuk also teaches that a דין may NOT accept שוחד, bribes,
 מחד מינייהו, from one party, because
 אתי לאצלויי דינא
 He will subvert the judgment in favor of his benefactor.

2.
 There is a second Pasuk that refers to שוחד in פרשת משפטים in שוחד that states
 ושוחד לא תקח
 You shall NOT accept bribes.
 This superfluous Pasuk teaches
 אפילו לזכות את הזכאי
 ולחייב את החייב
 A דין may NOT accept שוחד, even with the intent of ruling correctly.
 Therefore, this Posuk also teaches that a דין may NOT accept שוחד even
 מתרווייהו, from both parties.

3.
 The Gemara cites a Mishnah in מסכת בכורות which teaches based on a Posuk in פרשת ואתחנן
 ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים
 כאשר צוני ה' אלהי
 This Posuk teaches;
 מה אני בחנם
 אף אתם בחנם
 A דין may also NOT accept דינא אגר, a fee for judging;
 which Rashi explains;
 לא אומר לכם הדין כי אם בשכר
 The דין demands a fee to render a decision.
 Therefore, the Mishnah rules
 הנוטל שכרו לדון דיניו בטילים
 If a דין accepts דינא אגר, his judgments are null and void.

3

**קרנא הוה שקיל
 איסתירא מזכאי
 ואיסתירא מחייב
 ודאין להו דינא**

One איסתירא from each party

*The Gemara gets into a long discussion
 as to why this was permitted*

<i>פרשת ואמתן</i>	<i>פרשת אלוטא</i>	<i>פרשת אלוטא</i>
ראה למדתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי	ושוחד לא תקח	לא תטה משפט
מה אני בחנם אף אתם בחנם	אפילו לזכות את הזכאי ולחייב את החייב	שלא לזכות את החייב ושלא לחייב את הזכאי
הנוטל שכרו לדון דיניו בטילים	A דין may not שוחד מתרווייהו even	A דין may not שוחד מינייהו

4

4. The Gemara cites a Braisa which takes us to the next level:
 מכוער הדיין שנוטל שכר לדון
 אלא שדינו דין
 The Gemara explains that this refers to
 אגר בטילא
 דלא מוכחא
 A דין may NOT accept compensation for lost time if it is NOT certain that he would have otherwise found work. However, if he did, his judgement stands.

However
 אגר בטילא
 דמוכחא
 שרי
 A דין MAY accept compensation for lost time if it IS certain that he would have otherwise found work - as in the case of
 קרנא בטילא דמוכחא הוה שקיל
 דהוה תהי באמברא דחמרא
 ויהבי ליה זוזא
 דיני תורה suffered an obvious loss from undertaking, because he was a wine expert, from which he would earn money by assessing a barrel's shelf life through its scent. However, when there is NO דמוכחא a דין is prohibited to accept all forms of payment.

=====

4

בריייתא:
**מכוער הדיין שנוטל שכר לדון
 אלא שדינו דין**

**אגר בטילא
 דמוכחא
 שרי**

**אגר בטילא
 דלא מוכחא**

*קנא בטילא דמוכחא כוב לקיל
 דהוה תהי באמברא דחמרא
 ויהבי ליה זוזא*

5

The Gemara continues:
 אמר רבא
 מאי טעמא דשוחדא
 איסור שוחד explains the reasoning of the רבא:
 כיון דקביל ליה שוחדא מיניה
 איקרבא ליה דעתיה לגביה
 והוי כגופיה
 When a דין accepts שוחד from a דין, it creates a feeling of favoritism, in which the דין considers the דין as himself;
 ואין אדם רואה חובה לעצמו
 A person CANNOT see the arguments against him.

This concept is alluded to in the word
 שוחד
 שהוא חד
 They become as one.
 =====

5

**אמר רבא
 מאי טעמא דשוחדא?**

כיון דקביל ליה שוחדא מיניה
**איקרבא ליה דעתיה לגביה
 והוי כגופיה
 ואין אדם רואה חובה לעצמו**

This concept is alluded to in the word
שוחד
 שהוא חד

6 האי דיינא דשאל שאילתא פסול למידן דינא
 A fellow that frequently borrows items from his fellow townspeople, is disqualified to judge them, because אתי לאצלויי דינא

אבל אית ליה לאושולי לית לן בה
 If he reciprocates by lending them his items, he IS eligible to judge them, because לא אתי לאצלויי דינא

רב פפא says
 לא לידון איניש דינא למאן דרחים ליה
 A דין should NOT accept the case of a friend, because לא חזי ליה חובה
 He CANNOT see the arguments against his friend.

ולא למאן דסני ליה
 A דין should also NOT accept the case of an enemy, because לא חזי ליה זכותא
 He CANNOT see the arguments in favor of his enemy.
 =====

6 האי דיינא דשאל שאילתא פסול למידן דינא
 He frequently borrows from his townspeople

אבל אית ליה לאושולי לית לן בה
 He reciprocates by lending them his items

Because
 לא אתי לאצלויי דינא

Because
 אתי לאצלויי דינא

רב פפא says...

לא לידון איניש דינא למאן דרחים ליה
 He cannot see the arguments against his friend.

ולא למאן דסני ליה
 He cannot see the arguments in favor of his enemy.

Because
 לא חזי ליה זכותא

Because
 לא חזי ליה חובה

7 Incidentally, אבי makes the following well-known statement:
 האי צורבא מרבנן דמרחמין ליה בני מתא לאו משום דמעלי טפי
 אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא
 A Talmid Chacham who is beloved by his townspeople - the Maharsha adds, and if they unlearned people - it is because he does not give them Mussar.
 =====

7 אבי makes the following statement:

האי צורבא מרבנן דמרחמין ליה בני מתא לאו משום דמעלי טפי
 אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא
 It is because he does not give them Mussar

8 The Gemara continues to elaborate on the איסור שוחד, and cites a Braisa that explains the previously mentioned Pasuk;
ושוחד לא תקח

אינו צריך לומר שוחד ממון
אלא אפילו שוחד דברים נמי אסור
The Posuk not only forbids bribes of money, but also
bribes of words or favors;
מדלא כתיב בצע לא תקח
The Pasuk does NOT specify money.

8 איסור שוחד
אינו צריך לומר שוחד ממון

אלא אפילו
שוחד דברים
נמי אסור

מדלא כתיב בצע לא תקח
The Pasuk does NOT specify money

9 The Gemara mentions several examples of שוחד דברים, where after receiving even a small favor from a person, the Tanna or Amora told him
פסילנא לך לדינא
I am disqualified to judge your case.

We will review just two of them:

1.
שמואל הוה עבר במברא
אתא ההוא גברא יהיב ליה ידיה
When שמואל was traveling on a boat, this person held his
hand to support him.
Even though this was mere common courtesy, Shmuel
said
פסילנא לך לדינא

There is a מחלוקת ראשונים whether this was Halachically
considered שוחד, or that Shmuel was מחמיר.

9 After receiving
even a small favor from a person
The Tanna or Amora told him
פסילנא לך לדינא

Examples of שוחד דברים:

שמואל הוה עבר במברא
אתא ההוא גברא יהיב ליה ידיה
When שמואל was traveling on a boat
this person held his hand to support him

Even though this was
mere common courtesy,
Shmuel said

פסילנא לך לדינא!

10

2.
 רבי ישמעאל ברבי יוסי had an אריס, a sharecropper, who would bring him his share of produce every Friday. One week he brought it on Thursday - and when asked מאי שנא האידינא
 He answered
 דינא אית לי
 ואמינא אגב אורחי אייתי ליה למר
 I came in for a Din Torah, and I figured "I might as well bring it along."
 לא קביל מיניה
 א"ל פסילנא לך לדינא

בית דין רבי ישמעאל ברבי יוסי sent the sharecropper to another בית דין.
 As he was listening to the proceedings, רבי ישמעאל ברבי יוסי kept on thinking of beneficial arguments the sharecropper could have made. Upon which he said;
 תיפח נפשם של מקבלי שוחד
 ומה אני שלא נטלתי
 ואם נטלתי שלי נטלתי
 כך
 I did not accept the bribe;
 And even if I would have accepted, it was my own produce;
 Nevertheless, I am partial to my sharecropper;
 מקבלי שוחד
 על אחת כמה וכמה
 Judges who accept unlawful bribes will certainly be partial to that person.

10

אריס had an אריס ברבי יוסי
 who would bring him his share every Friday
 One week he brought it on Thursday

When asked מאי שנא האידינא?
 דינא אית לי
 ואמינא אגב אורחי אייתי לי לומר

לא קביל מיניה
 א"ל פסילנא לך לדינא

רבי ישמעאל ברבי יוסי sent the sharecropper
 to another בית דין

As he was listening to the proceedings,
 רבי ישמעאל ברבי יוסי kept on thinking of
 beneficial arguments

Upon which he said;

תיפח נפשם של מקבלי שוחד
 ומה אני שלא נטלתי
 ואם נטלתי שלי נטלתי כך
 מקבלי שוחד
 על אחת כמה וכמה!